

Criminalisering.

Dit is een van de meest opgevoerde redenen om tegen registratie te zijn. Het is een slechte zaak dat dat, wat op zich een legaal beroep is, op deze manier juist (terug) in de criminele hoek geduwd wordt. Dit is des te schrijnender als er twijfels zijn over de doelmatigheid en er -dus- geen voordelen maar slechts nadelen voor de betreffende groep aan kleven. Omdat prostitutie zich in een semi-illegale sfeer heeft ontwikkeld, zijn er veel misstanden. Erkenning van prostitutie als beroep is de eerste stap tot het wegnemen van die omstandigheden. Een beleid dat desondanks prostitutie in de criminele hoek houdt staat haaks op dit streven.

De stigmatisering die registratie met zich mee brengt is een groot struikelblok in het emancipatieproces van de prostitutie als beroep. Terwijl het juist emancipatie is die een belangrijke bijdrage biedt om prostitutie uit de criminele sfeer te halen. Sterker nog, registratie werkt uitbreiding van het criminele circuit in de hand. Omdat de weerstand tegen registratie zo groot is, valt te verwachten dat prostituées vluchten naar het illegale circuit.

Tineke:

"Ik zag het nut ervan niet, maar ik heb het gedaan om geen problemen te krijgen. Ik wou gewoon rustig kunnen werken. Maar later werd ik boos. Ik doe niets strafbaar, maar ik sta wel nu met foto en alles bekend bij de politie. Prostitutie is toch gewoon werk? Ik begrijp niet wat de politie ermee te maken heeft."

Ans:

"Ik werkte al jaren in een sjeke club, maar het toenemende cokegebruik werd me op een gegeven moment teveel. Als je niet mee doet, kijken de andere vrouwen je er op aan. En natuurlijk wil de baas dat je van hem afneemt: extra verdiensten voor hem uit het dealen én omdat er een ploeg onvermoeibare hoeren is die blijft terug komen voor meer. Ze noemen zich tegenwoordig zakenman, maar het blijven pooiers. Ik besloot om achter het raam te gaan werken. Dat beviel prima, eindelijk kon ik zelf uitmaken wie wel en wie niet als klant in aanmerking diende te komen. Maar na een week stonden ineens twee agenten van de zedenpolitie op de stoep. Dat ik voor mijn eigen bescherming op de foto moest. Dat klonk me bekend in de oren. Ik betaalde immers al jaren aan mijn baas voor de zogeheten bescherming die een club biedt. Maar ik zag er niet in waarom ik geregistreerd moest worden, terwijl ik hier gewoon mijn beroep uitoefen. Ik weiger om mee te werken aan een praktijk die de hoeren als criminelen behandelt. Ik heb ze de deur uitgepraat, en ben gewoon blijven werken. Maar ze kwamen me steeds lastig vallen. Ik had geen plezier meer in mijn werk en geen zin in ruzie met de politie, en heb uiteindelijk besloten om toch maar weer in een club te gaan werken."